

๑๗
ปฏิทิน
๒๕๕๑
ก.๒

สัญญาเลขที่ RDG 4510003

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

หัวข้อ

“ความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการตามข้อ 29 แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ.2000 (ข้อ 29)”

คณะผู้วิจัย

นายบุญวิจักขณ์ เหล่ากothi

กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ช.

นายสุทธิมา เกิดสุข

ผู้ช่วยวิจัย

นายมานิช เจริญสุข

ผู้ช่วยวิจัย

ชุดโครงการวิจัย เรื่อง

“การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2)”

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทคัดย่อ

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาตินับว่าเป็นปัญหาสำคัญของนานาประเทศที่ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญของการดำเนินการ ซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลย่อมขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของผู้มีหน้าที่ใช้บังคับกฎหมาย อันมีข้อจำกัดอยู่หลายประการในทางตรงกันข้ามกับผู้ประกอบอาชญากรรมที่อาศัยข้อจำกัดในศักยภาพของการบังคับใช้กฎหมายเป็นตัวกระตุ้นหรือแรงจูงใจการขยายตัวของอาชญากรรมออกไปอย่างไร้ขีดจำกัด ฉะนั้น สมรรถนะผลของการควบคุมอาชญากรรมดังกล่าวจึงขึ้นอยู่กับผู้มีหน้าที่หลักในการบังคับใช้กฎหมายนั้น ซึ่งการใช้วิธีการให้ความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการแก่บุคคลเหล่านี้ ย่อมเป็นการสร้างศักยภาพให้เท่าเทียมกับอาชญากรได้ทางหนึ่ง

ความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบด้านการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยนานาอารยประเทศจะให้ความสำคัญต่อทรัพยากรมนุษย์นี้ค่อนข้างมาก อันจะเห็นจากการกำหนดองค์การขึ้นทำหน้าที่เกี่ยวกับความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการทั้งระดับภายในและต่างประเทศ ซึ่งในแต่ละหลักสูตรจะเกี่ยวข้องโดยตรงต่อ การให้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ และการแลกเปลี่ยนในความชำนาญของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการ ปราบปรามอาชญากรรม อันส่งผลดีให้มีการยกระดับมาตรฐานการทำงานในแต่ละประเทศให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน ประเทศไทยเองแม้จะไม่มีบทบัญญัติกฎหมายโดยตรงต่อ การให้ความช่วยเหลือนี้ แต่ก็อาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศในการจัดตั้งองค์กรเพื่อช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการขึ้นรองรับการปฏิบัติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่มีการจัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ที่ประเทศไทยได้ร่วมลงนามไว้ อย่างไรก็ดี ประเทศไทยควรที่จะกำหนดให้มีองค์กรกลางทำหน้าที่เกี่ยวกับความช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมและวิชาการ โดยอาจใช้มาตรการทางบริหารร่วมกับมาตรการทางกฎหมายที่บัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน และสอดคล้องต่อระบบกฎหมายและระบบการปกครองของไทย เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากรด้านการบังคับใช้กฎหมายภายในประเทศทั้งหมดให้มีศักยภาพเพียงพอต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ